

beszámoló a rezervátumból

1.

a rezervátum
 (bár ő birodalmat mond)
 harminchatezer éves
 nem több és nem kevesebb
 pontosan ennyi
 mi mindig itt éltünk
 és fogunk élni
 azóta természetünk itt szőlőt
 és készítünk bort
 hittük és hisszük
 az egy és örök istent
 mondja fölemelt hangon
 kissé kipirulva a borász
 ateistákat is megkínál?
 kérdi egy házsnak
 indult indulatos
 poéta
 hogyan
 és már tölt is
 hallgatnak
 szürcsölnek
 a bor kitűnő

2.

hol mossa
 könnyörgöm
 hol mossa három
 hol mossa három tenger
 kérdi már-már
 üvöltve
 a söntés is alig tartja
 meg
 kezében történelem-
 könyv
 benne térképek
 mutogatja
 az adria
 rendben van
 a balti tenger már nincs
 mert a polyákoknak akkor
 még nem volt tengerük
 akkor milyen három tenger
 könnyörgöm
 ha nagy lajost veszem
 akkor ott lehet még a
 fekete
 de ez csak kettő
 milyen három
 könnyörgöm
 néz szét kétségbeesetten
 a könyvelő
 a törzsvendégek somolyognak
 bajszuk alatt
 a könyvelő
 szemében részeg révület
 rettegés
 a butaságtól

3.

IV. béla tagja volt
a dzsocsi uluszának
azaz az arany horda
titkos szövetségese volt
ám nem mutatott hajlandóságot
hogy katonákat állítson
nyugat-európa ellen
ezért támadta őt meg
batu kán
ezért pusztult el
a magyarság mintegy fele
mondja határozottan
a néhai téesz-elnök
a megszálló szovjet
hadsereg laktanyaparancsnokának
barátja
(a mindent tudás aurája lengi körül)
ma gazdag vállalkozó
szállodák
vágóhidak
gyógyfürdők birtokosa
akit a háta mögött csak
hentes pináncsinak neveznek
ebédelünk
vagy tízen
valaki a levesbe
prüszköl
a feje búbjáig
vörös
a visszafojtott
röhögéstől

■ **Bozsik Péter** (Csantavér, 1963): költő, író, szerkesztő. Az *Ex Symposion* című periodika főszerkesztője. Weissbrunnban él.